

עונה
29 2012
2013

מזמור לאלת המוסיקה

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטע הישראלית ירושלים

המייסד והמנהל המוסיקלי: אבנר בירון
מלחין הבית: יוסף ברדנשוילי

חברי התזמורת

כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	קונטרבאס	אבוב	קרן יער
ארנולד קוביליאנסקי* נטלי שר* כרמלה ליימן** מיכאל בויאנר פאבל גלגנוב רומן יוסופוב סופיה קירסנובה	אטיין מנרי* אדוארד רזניק** זינה לויין קרן ליפקר מיכאל קונצביץ'	מיכאל פלסקוב* דורון אלפרין מיכאל יאבקר בוריס רימר אנדריי שפליניקוב	צבי אורליאנסקי* יפים אייזנשטד* מרינה כץ* אלכסנדר סינלניקוב**	דמיטרי רזנצוויג* גנאדי ליטבין חליל אסתי רופא*	מוקי זוהר* אורי מירז בסון מאוריציאו פאז* קריסטיונס גריגס	מרט גורביץ' חצוצרה

נגנים אורחים: דניס גרסי, כינור; דימה לויטס/יובל שפירא, חצוצרה; קרן פנפימון-זהבי, טימפני; איריס גלוברוזן הירש, צ'מבלו ועוגב

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

*חברי הוועד המנהל

פרופ' רות ארנון*, יו"ר יעקב אייזנר* אלי אייל ד"ר חנן אלון	יצחק אלרון* שמשון ארד פרופ' אבי בן בסט פרופ' בני גיגר*	עו"ד יאיר גרין* רוברט דרייק פרופ' משה הדני* משה וידמן*	שרה זלקינד ניסים לוי פרופ' מנחם פיש* פרופ' אורי קרשון	גבי רוזנברג ברוך שלו*
--	---	---	--	--------------------------

הצוות האדמיניסטרטיבי

מנהל כללי: בן ציון שירה מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ' מפיקה וספרנית: אביגיל סנדלר	מנהלי שיווק: תמר אומנסקי (בחופשה) איתי שיקמן מכירות: דגן פדר	מזכירות: קלייר ינון מנהל במה: ואלרי אקסיונוב יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן הנהלת חשבונות: שרית יצחקי	העוגב, שנבנה ע"י גדעון שמיר, והטימפני הועמדו לרשות התזמורת באדיבות קרן התרבות אמריקה-ישראל
--	---	--	---

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים | טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות | קרן מרק ריץ'
ומסתייעת בתורמים שונים.

עונה
29
2012
2013

מזמור לאלת המוסיקה

ירושלים / המינהל הקהילתי, הגבעה הצרפתית
יום ה', 27.12.12 בשעה 18:00 (קונצרט מיוחד עם תהליך העבודה)

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ו', 28.12.12 בשעה 13:00
מוצ"ש, 29.12.12 בשעה 20:00
יום א', 30.12.12 בשעה 20:30
מוצ"ש, 5.1.12 בשעה 20:00 (המשולבת הקטנה)

ירושלים / אולם הנרי קראון
יום ג', 1.1.13 בשעה 20:00

חיפה / אולם רפפורט
יום ד', 2.1.13 בשעה 20:00

אבנר בירון מנצח
ניית'ן וייל טנור (אנגליה)
אלינור רולף ג'ונסון סופרן (אנגליה)
שמרית צפורן סופרן
סיגל חביב אלט
גיא פֶּלֶץ בס בריטון
האנסמבל הקולי החדש
בניהולו המוסיקלי של יובל בן עוזר

פרנץ יוזף היידן (1732-1809)
סימפוניה מספר 49 "לה פֶּסִינֶה"
בפה מינור

הנרי פרסל (1659-1695)
אודה לסנטה צ'צ'יליה
"רוב שלום, תענוגות"
(השיר מאת כריסטופר פישבורן)

הפסקה

גאורג פרידריך הנדל (1685-1759)
"אודה ליום סנטה צ'צ'יליה"
(השיר מאת ג'ון דריידן)

ב-1994 נתמנה בירון לראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם פתיחת מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רב-תחומית. בירון נבחר לכהן כחבר הועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה (AEC). ב-2005 זכה בפרס שרת החינוך על מצוינות ותרומה אמנותית רבת שנים בתחום המוסיקה בארץ.

ובחוץ לארץ. כמורה וכמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא אף הקים את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור והסינפונייטה באר שבע, והוא מוזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמוכן כיהן כמנהל המוסיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"מי מוסיקה וטבע בגליל".

חדשנות ומעוף מאפיינים את המנצח והחלילן אבנר בירון, מייסדה, מנהלה ומנצחה הקבוע של הקאמרטה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכת המצטרפים החדשים. מלבד 29 עונות הקונצרטים על בימות המוסיקה בארץ, הופיעה הקאמרטה הישראלית ירושלים באולמות המרכזיים של פריס, אמסטרדם, ברלין, לוצרן, באזל, ז'נבה, מדריד, ניו יורק, וושינגטון, לוס אנג'לס, שיקגו, אלסקה, בייג'ין, שנחאי, טביליסי, ירוואן ועוד.

לצד העלאת נכסי צאן הברזל של המוסיקה הקלאסית, אבנר בירון משלב ברפרטואר הקאמרטה יצירות מעניינות ונדירות מן המוסיקה העולמית והוא מזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים. חלק ניכר מזמנה וממרצה של התזמורת מיוחד לפעולות חינוך למוסיקה בקרב תלמידים בירושלים וברחבי הארץ.

את הקריירה המוסיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח באקדמיה למוסיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוסיקה ולאינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע. כחלילן הירבה להופיע בירון בהרכבים קאמרליים וברסיטלים וניהל כיתות-אמן רבות משתתפים בארץ

למחרת העלאת ה"מתאוס פסיון" בפסטיבל הנדל הלונדוני במרס השנה, זכה ניית'ן וייל לקרוא את הביקורת הזאת ב"אינדיפנדנט": "מציאת האוונגליסט המתאים קריטית בכל הפקה של הפסיון הבאכי; על ידי ליהוק וייל לתפקיד גילו המפיקים זהב: הבהירות האקספרסיבית והמופלאה שבה

גולל הטנור הצעיר הזה את עלילת הפסיון הפיחה אקטואליות צורבת באירועים הטראגיים".

ניית'ן וייל, יליד סטורבריג' שבאנגליה, היה נער מקהלת קתדרלה לפני שהחל ללמוד אופרה בהדרכת ריילנד דיוויס בבית הספר על שם בריטן בקולג' הלונדוני למוסיקה. במקביל למד בסטודיו הלאומי לאופרה בעזרת מלגות שונות, בין היתר של האופרה הלאומית האנגלית. היום וייל ממשיך את לימודיו בהדרכת ג'פרי טלבוט. בשנת 2005 זכה בפרס תחרות השירה של AESS, אגודת הזמרים והקריינים האנגלית, ובשנת 2006 קטף את הפרס הראשון ואת פרס חביב הקהל בתחרות השירה הלונדונית על שם הנדל.

ניית'ן וייל טבול בהנדל: הוא גילם תפקידים באופרות **אליסינה**, **אסיס וגלתיאה**, **אריודנטה**, **פורו מלך הודו**, **פרטנופה ורודלינדה** ובאורטוריות **ישראל במצרים**, **משיח ושלמה**. ברשימת הופעותיו גם: **הכתרתה של פופיאה** למונטוורדי, **הגננת המדומה וחליל הקסם** של מוצרט וכן **המיסה בדו מינור** של מוצרט, **הפנטסיה הכוראלית** של בטהובן, **ליל ולפורגיס הראשון** של מנדלסון, **הנער והקסמים** של ראוול, **סימפוניית האביב** של בריטן ויצירות כנסייתיות של באך - **מיסת חג המולד**, **יוהנס פסיון** ושלוש הפקות של **מתאוס פסיון**: עם הסימפוניית של מילאנו בניצוח רוֹבֵן ז'אסי, עם תזמורת "נורד'רן סינפוניה" הבריטית בניצוח תומס צטמאייר ועם תזמורת הנדל הלונדונית בניצוח לורנס קמינגס. את תפקיד הטנור **באודה ליום סנטה צציליה** של הנדל ביצע ניית'ן וייל לפני שנה בבירת לטביה עם המקהלה הקאמרית הריגאית בניצוח אבנר בירון. זהו ביקורו הראשון בארץ.

קול הסופרן של הזמרת הצעירה אלינור רולף-ג'ונסון מוגדר כ"קולורטורה לירית". רולף-ג'ונסון לומדת אופרה לקראת התואר השני בקונסרבטוריון המלכותי של סקוטלנד. עם תום לימודי התואר הראשון במוסיקה באוניברסיטת קיימברידג' החלה אלינור להופיע באופרות, אורטוריות ורסיטלים

של שירים. בין האופרות שהשתתפה בהן: **רינלדו**, **יוליוס קיסר ורודלינדה** של הנדל, משל מוצרט - **חליל הקסם** (פמינה) ו**אידומנאו** (איליה), משל ריכרד שטראוס **רוזנקווליר** (סופי) ומאת בנג'מין בריטן **בטבעת החנק** (האומנת). כמו כן שרה באורטוריות של באך, הנדל, מוצרט וטיפט. ברסיטלים בצעה שירים של שוברט, שומאן, ברהמס, פולנק ודביסי ושל רוג'ר קווילטר ואייבור גארני - מלחינים אנגלים שפעלו בראשית המאה העשרים.

בין אולמות המוסיקה שהופיעה בהם אלינור רולף ג'ונסון: Wigmore, הלונדוני, שם עלתה בשנת 2009 לגמר התחרות הקולית Great Elm Snape Maltings שבמחוז סאפוק, קתדרלת קנטרברי, קתדרלת צ'סטר, כנסיית St. Martin-in-the-Fields וכנסיית סיינט ג'ורג' של כיכר הנובר, כנסייה שגם הנדל היה בין פוקדיה. רק טבעי, שבכנסייה הזאת, בעלת האקוסטיקה המדהימה, תיערך מדי שנה תחרות השירה של פסטיבל הנדל. בשנת 2010 הייתה אלינור רולף ג'ונסון בין משתתפי תחרות הנדל ועלתה שוב לגמר. סבסטיאן פטי, מבקר כתב העת המקוון Opera Britannia שנכח בתחרות, שיבח מאד את קולה ואת הגשתה ואגב אורחא תהה אם היא קרובת משפחה של הטנור האנגלי הנדול אנתוני רולף-ג'ונסון. ובכן, התשובה חיובית. אלינור היא בתו. ארבעה חודשים אחרי התחרות הופיעה בעיתוני המוסיקה האנגליים הידיעה כי אנתוני רולף ג'ונסון, הטנור המשוכח (שבין היתר שר את תפקיד הטנור באודה שבה תשיר הערב בתו אלינור את תפקיד הסופרן) הלך לעולמו ב-21 ביולי 2010 ממחלת האלצהיימר.

אלינור הופיעה עם הקאמרטה בעונה שעברה במתיאוס פסיון.

זמרת הסופרן שמרית צפורן נולדה בתל אביב בשנת 1981 והחלה ללמוד פסנתר ותיאוריה מוסיקלית בקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה תל אביב. אחר כך השלימה בהצטיינות תואר ראשון באוניברסיטת תל אביב ותואר שני באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

שמרית השתלמה בשירה אצל מירה זכאי ואפרת בן-נון והופיעה עד כה כסולנית עם המקהלה הקאמרית תל אביב, המקהלה הקאמרית הישראלית על שם גארי ברתני, זמרי מורן, מקהלת בית הספר בוכמן-מהטה וכן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית הישראלית ראשון לציון, תזמורת הבארוק ירושלים, קולקטיב בארוקה, תזמורת סימפונט רעננה, התזמורת הקאמרית תל אביב ועוד.

שמרית השתתפה בפסטיבל אבו גוש, פסטיבל סאמיט בניו-יורק ופסטיבל זלצבורג באוסטריה ובכיתות אמן למוסיקה עתיקה והיא זוכת מלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל ובית הספר הגבוה למוסיקה על שם בוכמן-מהטה.

סיגל חביב נולדה בתל אביב בשנת 1966. היא השלימה בגרות בנגינת פסנתר בבית הספר התיכון תלמה ילין ואת שיעוריה הראשונים בשירה קיבלה אצל גילה ירון. לאחר שירותה הצבאי המשיכה בלימודים באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל אביב בהדרכת תמר רחום ושרה במקהלת האופרה הישראלית, "זמרי קאמרן", "שמיניית ווקאל" וחמישיית "קווינטה זכה".

סיגל למדה בבית הספר הגבוה למוסיקה בווינה בהדרכת הפרופסור וולטר ברי, השתלמה בשירת בארוק באקדמיית באך בשטוטגרט ובשירת אופרה איטלקית במילאנו אצל המאסטרו פליצה סקיאוי. עם שובה ארצה המשיכה בלימודי שירה אצל מרינה לויט והשתתפה בכיתות אמן רבות.

סיגל השתתפה כסולנית במיסות ובאורטוריות בארץ ובגרמניה, בהשמעות בכורה בסדרה "מוסיקה עכשיו" של פסטיבל ישראל, בפסטיבל "מוסיקה סקרה" בנצרת ובפסטיבל "תיאטרונטו" כשחקנית-זמרת. היא שרה עם תזמורת הקאמרטה והתזמורת הסימפונית תל אביב והופיעה בהצלחה רבה בערבי ליד.

גיא פלץ נולד בשנת 1992 בקרית אונו והוא לומד לקראת התואר הראשון באקדמיה למוסיקה בירושלים בכיתתה של מרינה לויט. במקביל הוא משרת כמוסיקאי מצטיין בחיל החינוך והנוער של צה"ל. בעבר שר גיא במקהלת מורן, מקהלת התיכון על שם תלמה ילין, האנסמבל הקולי החדש וסולני באך וכיום - במקהלה הקאמרית ירושלים. גיא פלץ השתתף בסדנאות ובכיתות אמן עם אמנים ידועי-שם, וביניהם ריטה דאמס (הולנד), פיטר הארווי (אנגליה), אן מוניאוס (קנדה) ושרון רוסטורף-זמיר.

כסולן הופיע במשיח להנדל, **ביתן הבדידות** של נעם סיוון, **בת יפתח** של אהרון חרל"פ, בתפקיד אניאס **בדידו ואניאס** של פרסל, בתפקיד פאק באופרה **חלום ליל קיץ** של בריטן וכאפולו באופרה **אורפיאו** של מונטוורדי בקונצרט עם אנדרו פארוט ונגני טוורנס בפסטיבל המוסיקה Herrenchiemsee בגרמניה בקיץ 2012. גיא זכה במלגות הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל (2008-2011), בפרס על שם ליאון שטרן ובפרס בית הספר תלמה ילין (2010).

שרביטו של בן עוזר, האנסמבל מופיע עם מנצחים נוספים מן השורה הראשונה בעולם, וביניהם פריזר ברניוס, ג'ון פול, אנדרו פארוט ואנתוני רולי.

האנסמבל משתתף באורח קבוע בסדרות קונצרטים בערים הגדולות בארץ ונוטל חלק בביצועי בכורה בפסטיבל ישראל, ביניהם רבי אמנון ממגנצה מאת רון וידברג ומשורר בניו יורק מאת דורי פרנס. כמו כן הוא משתתף בפסטיבלים בינלאומיים: בגרמניה, צרפת, לוקסמבורג, קוריאה, סרדיניה, צרפת, סלובניה ועוד, וזכה בפרסים ראשונים בתחרויות בינלאומיות למקהלות במלטה (1998), בספרד (2000) ובבלגיה (2001).

אינדיאנה שבארצות הברית. הוא ניצח על כל התזמורות החשובות בישראל ועל תזמורות באירופה ובדרום אמריקה. בן עוזר מרבה לשתף פעולה עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית. כמנצח המקהלה עבד בקונצרטי הפילהרמונית תחת שרביטיהם של גדולי המנצחים בעולם: זובין מהטה, גיימס לויין, דניאל ברנבויס, אנטוניו פפאנו, דניאל אורן וג'וזפה סינפולי.

האנסמבל הקולי החדש מופיע עם התזמורות המובילות בישראל ובהן: התזמורת הפילהרמונית הישראלית, הקאמרטה הישראלית ירושלים, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור ותזמורת נתניה הקאמרית הקיבוצית. לצד ההופעות תחת

מאז נוסד האנסמבל הקולי החדש בידי יובל בן עוזר בשנת 1993, כבש את מקומו כגוף הקולי המקהלתי הקאמרי המוביל בישראל. האנסמבל מורכב מזמרות וזמרים מקצועיים, הוא מופיע במיטב האולמות והפסטיבלים בארץ וזוכה להצלחה בקרב הקהל ובקרב המבקרים ואנשי המקצוע. רפרטואר המוסיקה הקאמרית הקולית של האנסמבל משתרע ממוסיקת ימי הביניים ועד למוסיקה בת זמננו ובכלל זה יצירות אוונגרדיות והקלטות פסקול לסרטים.

המנצח והמנהל המוסיקלי של האנסמבל, יובל בן עוזר, הוא בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים ובית הספר למוסיקה באוניברסיטת

אלים-מיכאל חזן

אנסמבל זמרי מורן

עילם-קליב מארדה

רייצ'ל ניקולס

יעלה אביטל

אלים-דן פורום

אבנר בירון

קאי וסל

סינתיה קלארי

סטנלי ספרבר

אורפיאו ואאורידיצה

אבנר בירון מנצח
קאי וסל קונטרטה סנור (גרמניה)
רייצ'ל ניקולס סופרן (אנגליה)
יעלה אביטל סופרן (ישראל)
אנסמבל זמרי מורן בניהולה המוסיקלי של נעמי פארן

• גלוק האופרה "אורפיאו ואאורידיצה"

ירושלים: אולם הנרי קראון

יום ג', 29.1.13 בשעה 20:00

חיפה: אולם רפפורט

יום ד', 30.1.13 בשעה 20:00

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

יום שישי, 1.2.13 בשעה 13:00

מוצ"ש, 2.2.13 בשעה 20:00

יום א', 3.2.13 בשעה 20:30

כרמיאל: היכל התרבות

יום ג', 5.2.13 בשעה 20:30

אמריקה

סטנלי ספרבר מנצח
סינתיה קלארי מצו סופרן (ארצות הברית)

- אהרון קופלנד הורדאון מתוך "רודיאו", "אביב בהרי האפלצ'ים", שירי עם אמריקניים ישנים
- סמואל ברבר אדג'ו לכלי קשת
- לאונרד ברנשטיין שירים מתוך "סיפור הפרברים" ו"קנדיד"
- ג'ורג' גרשווין שירים מתוך "פורגי ובס"

אשדוד: היכל התרבות

מוצ"ש, 12.1.13 בשעה 20:30

כרמיאל: היכל התרבות

יום א', 13.1.13 בשעה 20:30

ירושלים: אולם הנרי קראון

יום ג', 15.1.13 בשעה 20:00

אשקלון: היכל התרבות

יום ה', 17.1.13 בשעה 20:00

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 19.1.13 בשעה 20:00

על שלוש סימפוניות היידן אנו זוכים להתענג העונה: "מרקורי" (43), "לה פסיונה" (49), ו"הפרידה" (45). משהחל לפוג ברק הבארוק, הפציעו סימפוניות פרנץ יוזף היידן בשמי המוסיקה, ולאורך חמשת עשורי יצירתו היה הוא "הדבר החם הבא". בין 1749 ל-1802 חלה עליה מתמדת במורכבות הארכיטקטורה ההיידנית ובתחכומה ושיאה - שש סימפוניות פריס ו-12 סימפוניות לונדון.

סימפוניה 49 היא אחת המעטות שנכתבו בסולם המינורי ובניגוד למאוחרות יותר היא עדיין קאמרית, בלי תופים וחצוצרות. בהעלאתה היום, אם יש צ'מבלו בנמצא, הוא עשוי ליפות את היצירה במאוד מאוד, על ידי הכפלת קווי הבסון והקונטרבס והעשרתם בהרמוניות. בזמן חיבורה (1768) עמדו לרשות היידן ששה עד שבעה כנרים, ויולן, צ'לן וקונטרבס סיסט ונגני כלי נשיפה מעטים - שני אבובנים, שני נגני קרן ופגוטיסט אחד.

מדוע "לה פֶסִינֶה"? ככל הכיניים שדבקו בסימפוניות היידן גם הכינוי הזה לא יצא תחת קולמוסו. ה"היידנפילים" הם שהדביקו לסימפוניות תגים: סימפונית הבוקר, סימפונית הצהריים וסימפונית הערב וכן סימפוניות התרועה, הקינה וההפתעה, סימפוניות ההד, האש והנס, סימפוניות הדוב, העוף והמלכה. משמעות המילה האיטלקית passione רחב-מנעד: תשוקה, תאוה ולהט, אך גם כעס, ייסורים ועצב, כמשמעותה בפסיונים של באך. מדוע אפוא כינוה המכנים כך? יש שלוש סברות: הסברה **התוכנית-האישית** אומרת שבית היידן נשרף

ב-1768 ומישהו יקר לו נפטר והנה לנו הצדקה לפה מינור (סולם לא נפוץ באותה תקופה) המקנה לפרקה הראשון של הסימפוניה נימה מלנכולית עד טראגית; הסברה **המוסיקולוגית-מבנית** רואה בסדר אדג'ו-אלגרו-מינואט-פרסטו הד לסדר פרקיה של ה"סונטה הכנסייתית" הארכאית: אטי-מהיר-אטי-מהיר, ועל כן נקרא שמה "הפסיון", לסמל את היותה כנסייתית. ואילו הסברה השלישית, ה**נסיתית-פוליטית**, מסבירה שבשנת 1790, בסמוך לחג הפסחא, משעמדו להעלות את הסימפוניה בעיר שְׁוֹרִין הצפון-גרמנית והמארגנים ידעו היטב שעד לא מזמן היה אסור להשמיע בעירם מוסיקה חילונית, ביקשו להעניק לה קונוטציה דתית, ולכן "הפסיון".

מתח אירוני משעשע נוצר בין שלוש הסברות האלה לבין העובדה המפתיעה שבאחד מעותקי הפרטיטורה היצירה מוכתרת "הקווייקר טוב המזג*", כלומר שם תיאטרוני מובהק. היידנולוגים מסוימים אפילו יודעים לספר באיזו התרחשות תיאטרונית נוגנה הסימפוניה: בקומדיה "ההודית הצעירה" של המחזאי הצרפתי ניקולה שאמפור, שבה יש דמות של מטיף קווייקרי**. את חומרת-הסבר המוגזמת של הקווייקר הזה - כך המומחים - בא אפוא **הפרק הראשון**, הארוך והקדורני, לשרטט. את הפרק, במשקל משולש ועתיר סינקופות, חונכים הכינורות בפיאנו אטי, בלוויית תרועות שקטות, מתמשכות וחד גוניות של כלי הנשיפה; כל זה מתגבר והולך כהתלכדת אבל מתקרבת. הנושא השני, המוצג בפורטה, חוזר על אמירתו המלודית

בפיאנו, עד כי הוא נמוג חרישית ומתחדש בפורטה פורטיסימו, בדפוס חזרתי בכינורות, קצוב על ידי פולסים אפלים של הבאסים. הרפריזה (מְחֶזֶר) דומה למדי לאקספוזיציה (מצג) ומסתיימת כמותה בדפוס החזרתי, שבו הכינורות שואלים והבסים פוסקים.

הפרק השני המהיר והנמרץ מתחיל בשלושה דילוגי מנעד אדירים של הכינורות, מלווים בהתרוצצות שמיניות נקודי סטקאטו בבאסים. גם הפרק הזה עשיר בסינקופות ומרוצתו המאומצת במעלה רכסי הפורטה ובמורד גאיות הפיאנו מציגה לפני אוזנינו מעין פוגה קונטרפונקטית דחופה ונטולת נשימה במיטב המסורת הבארוקית. הסימפוניה הומו-טונית: כל פרקיה באותו סולם, פה מינור, וכך גם **הפרק השלישי**, המינואט. רק הטריו המצורף לו יוצא מכלל זה: מחול ה"לֶנְדֶלֶר" האוסטרי-שווייצר הזה כתוב בפה מז'ור, ואוזנינו, שהורגלו ליחס פסימיות למינור, נאחזות בו כבהלחה אופטימית של קרני שמש ביום גשום.

הפינאלה הקצר רווי מעברים הרמוניים וריתמיים חדים והוא בארוקי ואץ קדימה, כפרק השני, אך הוא אף מהיר ממנו, סוחף ושוצף.

* הכותרת האיטלקית על הפרטיטורה היא:

Il quakuo di belhumore

** שמה הגרמני של הקומדיה היה Die Quäker

(הקווייקרים). הכת הנוצרית האנגלית נקראה בלעג כך,

כי מאמיניה נרעדים (quake) מרוב אדיקות.

קונצרט מיוחד לכבוד השבעתו של נשיא ארה"ב

אמריקה

סטנלי ספרבר מנצח

סינטיה קלארי (ארה"ב) מצו סופרן

- **אהרון קופלנד**
הרדאון מתוך הסוויטה לבלט "רודיאו"
"אביב בהרי האפלצ'ים"
"שירים אמריקניים ישנים"
- **סמואל ברבר**
אדג'ו לכלי קשת
- **לאונרד ברנשטיין**
שירים מתוך "סיפור הפרברים" ו"קנדיד"
- **ג'ורג' גרשווין**
שירים מתוך "פורגי ובס"

.....
אשדוד / משכן לאמנויות הבמה
מוצ"ש, 12.1.13 בשעה 20:30
כרטיסים: בקופת המשכן 08-9568111

כרמיאל / היכל התרבות
יום א', 13.1.13 בשעה 20:30
כרטיסים: בקופת היכל התרבות 04-9881111

ירושלים / אולם הנרי קראון
יום ג', 15.1.13 בשעה 20:00
כרטיסים: בקופת תיאטרון ירושלים 02-5605755
ובקופת התזמורת

אשקלון / היכל התרבות
יום ה', 17.1.13 בשעה 20:00
כרטיסים: בקופת היכל התרבות 08-6718777

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות
מוצ"ש, 19.1.13 בשעה 20:00

קופת התזמורת 1-700-55-2000
www.jcamerata.com

מי הייתה צ'צ'יליה? נוצרייה קדומה ואדוקה שחרפה נפשה אל מול הרומאים הפגאנים. מה היה בסופה? קשה לדעת: יש אומרים כי נספתה בסיציליה בסוף המאה השנייה. אחרים טוענים כי ראשה נערף ברומי בראשית המאה השלישית. אם כך ואם כך, מיתוס דבקוה אל מול מחרפיה היה כה עז, עד כי בעבור הכוח הפוליטי באימפריה מעובדי יופיטר לחסידי ישו, מינוה מוקיריה לקדושה. בסוף המאה ה-16 נוסף לקדושתה גם התואר "פטרונית המוסיקה", וזאת משום שעל פי האגדה לא פסקה להלל את האל בשירה ובנגינה עד צאת נשמתה. מאז העולם הנוצרי על כל פלגיו חוגג את יום צ'צ'יליה או ססיליה (ראו בוקסה) מדי 22 בנובמבר.

עידן פרסל היה רווי דמים לא פחות מעידן צ'צ'יליה. לקריירת פרסל, "האורפאוס של בריטניה", קדמה מסכת אירועים אכזרית לא פחות ממלחמת ראשוני הנצרות ברומאים, ולידת האודה "רוב שלום, תענוגות" נגזרת מאותה מסכת: ב-30 בינואר 1649 הותז ראשו של צ'ארלס הראשון מלך אנגליה, שכן קרבתו לקתוליות הייתה לצנינים בעיני הפרוטסטנטים שהיוו רוב בפרלמנט. אוליבר קרומוול, המצביא "נותן ההוראה", שלט תחתיו וייסד מעין רפובליקה, שקדמה במאה וארבעים שנה לרפובליקה הצרפתית. בתקופת שלטון קרומוול הייתה ידם של הפוריטנים מקורביו על העליונה ואלה עשו שמות בעולם המוסיקה - הם פיזרו את מקהלות הקתדרלות, הרשו לנאספים לשיר רק מזמורים דתיים ואסרו נגינה בכנסיות. מוסיקאי חרד מאותה תקופה מעיד: "עקב

פיזור המקהלות והמלחמות [בין צבאות הפרלמנט והמלך] נזנחה הוראת המוסיקה, ומורים מוכשרים מתים בחוסר כל...אנשים אינם שולחים את ילדיהם ללמוד מוסיקה ויש חשש כי המדע [ידע המוסיקה] יתדרדר בארצנו מאוד או יגווע לחלוטין".

החזון הקודר הזה לא התקיים, וזאת בזכות קוצר ימיה של רפובליקת קרומוול: הוא מת (ויש סוברים: הורעל) ב-1658 וכעבור כשנה, באקט של "רסטורציה", הומלך צ'ארלס השני, בנו של צ'ארלס הראשון. ב-30 בינואר 1661, במלאת 12 שנים בדיוק להריגת צ'ארלס הראשון, הוצאה גוויית קרומוול מקברה ולא ייאמן - ראשה נערף. החזרת המלוכה היא שאפשרה למעשה את הקריירה של הנרי פרסל, ששנת לידתו חלה בין שתי מיתותיו המשונות של קרומוול. צ'ארלס השני, בבקשו לתת לגיטימציה לרסטורציה, העלה את המוסיקה ואת התיאטרון אל ראש סדר היום המלכותי בלהט נקמני. הוא התקנא באנסמבל 24 הקשתנים שראה בחצר לואי ה-14 הצרפתי ויצר אנסמבל אנגלי מקביל. כמוכן השיב את הנגינה לכנסיות ועודד פריחה מחודשת של עולם הדרמה האנגלית, שלקתה בתרדמת בעת שלטון הפוריטנים.

בשנת 1683, בהיות הנרי פרסל בן 24, הייתה מאחוריו כבר קריירה ארוכה של זמרה בקתדרלה, נגינת עוגב והלחנה, ועם פרישת ג'ון בלווא ממשרת אורגניסט קתדרלת ווסטמינסטר, זכה תלמידו פרסל בתפקיד. באותה שנה קמה בלונדון אגודת מוסיקה שחרטה על דגלה ארגון חניגות לכבוד יום

צ'צ'יליה הקדושה כנהוג בארצות אחרות. לחניגת היסוד תרם פרסל את הלחנתו (הראשונה מבין ארבע לכבוד צ'צ'יליה). במילות האודה "רוב שלום, תענוגות", שחובר בידי כריסטוף פישבורן, מחזאי ומשורר חובב, יש גודש של מושגי עונג, כמיהה והקסמות. ייתכן מאוד שכמו במקרה של הדבקת כותרת ה-passion לסימפוניית היידן, היה גם כאן הדבקת שמה של קדושה נוצרית לחנוכת חניגות מוסיקה מניפולציה שיווקית, כדי לזרות חול בעיני פוריטנים "משביתי שמחות".

המוסיקה יאה למילים: אקדמה אטית של כלי הקשת והקונטינאוו מפנה את מקומו לקנצונה* נמרצת. עם תחילת השירה זוכים צ'צ'יליה, התענוגות והחושים לקבלת פנים חמה, הנפרשת כשטיח אדום - ה-Welcome מושר בפי הבאס תחילה ואז הוא מתגלגל לפי הטנור והסופרן ואז אל המקהלה כולה. בדילוג בין נגינות ריטורנלו** לבין שירת סולנים הכרזתית קצבית ואריות מלודיות רווית מליסמות*** האודה מרקיעה השמימה ומשפילה לארץ, כאשר פוליפוניית המקהלה מביעה בקוונים מענגי חושים ובפוגת הסיום הנמרצת את אותה הרמוניה שממנה - כדברי אודת דריידן/הנדל - היקום נתהווה. הבאס שהחל מסיים בלחישה "ססיליה". מחבר ספר על האושר אומר: "אף כי אודת פרסל מוקדשת רשמית לפטרונית המוסיקה, היא למעשה שיר הלל לעינוגי האמנות ולאמנויות העינוג".

*שיר דמוי מדריגל - כאן מנוגן.

**פזמון חוזר, גם הוא מנוגן.

***משיכת הברה אחת לאורך תווים רבים.

Ritornello

Then lift up your voices,
Those organs of nature,
Those charms to the troubled
And amorous creature.
The power shall divert us
A pleasanter way,
For sorrow and grief
Find from music relief,
And love its soft charms must obey.

Then lift up your voices,
Those organs of nature,
Those charms to the troubled
And amorous creature.

Adagio

Beauty, thou scene of love,
And virtue thou innocent fire,
Made by the powers above
To temper the heat of desire,
Music that fancy employs
In rapture of innocent flame,
We offer with lute and with voice
To Cecilia, Cecilia's bright name.

Ritornello

In a consort of voices
While instruments play
With music we celebrate
This holy day;
Iô Cecilia

הנרי פרסל:
אודה ליום ססיליה הקדושה:
"רוב שלום, תענוגות"
(Z. 339 - 1683)

השיר מאת כריסטופר פישבורן
עברית: בני הנדל

סינפונייה: גראווה/קנצונה

רב שלום, תענוגות,
ידידי אנשים,
משביעי רעבונם
של כל החושים,

אשרי יושבי
משכן אפולו המפואר,
מפגש מוסיקלי,
עצרת צוהלת,
הנראית כהקלה
של הרמונית החלד.

ריטורנלו

מאוד מתמלאים האלים גאונה
אל השירה, אלת האהבה,
על רב כשרונות שמזגו באדם,
על רב הברכות ששלחו לקהלים;
שמחים הם לראות עד כמה מתנתם
צולחת, פורחת בתוך העולם.

ריטורנלו

נפשם השמימית
שמחה עמכם
בראותם מה מאוד
גדל כוחכם.

P. 11 Henry Purcell:
Ode for St. Cecilia's Day:
Welcome to all the pleasures
(Z. 339 - 1683)

Poem by
Christopher Fishburn

Sinfonia: Grave/Canzona

Welcome to all the pleasures
That delight
Of ev'ry sense
The grateful appetite,

Hail, great assembly
Of Apollo's race.
Hail to this happy place,
This musical assembly
That seems to be the arc (ark)
Of universal harmony.

Ritornello

Here the Deities approve
The God of Music and of Love;
All the talents they have lent you,
All the blessings they have sent you,
Pleas'd to see what they bestow
Live and thrive so well below.

Ritornello

While joys celestial
Their bright souls invade,
To find what great improvement
You have made.

ריטורנלו

שירו, אפוא,
ילדי טבע טובים,
שירה הן מקסם היא
ללב אוהבים.
פח בדור בה
וכן תקנה,
צער וכאב
תסיר מן הלב,
אהבה לקסמה הרך תכנע.

שירו, אפוא,
ילדי טבע טובים,
שירה הן מקסם היא
ללב אוהבים.

אדג'ז

הוי יפי, זירת אהבות,
וטהר, שלהבת של תם,
לשם השקטת תאוות
נוצרתם בידי צבא מרום.
שירה, שעשיר דמיונה
ואשרה תמים כאש,
היום בקולות ונגינה
לססיליה, ססיליה נגיש.

ריטורנלו

בשלוב של קולות,
בקול נגינה,
יום זה נקדש
ברב מוסיקה;
הוי, ססיליה...

האנגלים גאים בפרסל. גם בהנדל, אך ההתנסחות זהירה: הוויקיפדיה האנגלית אומרת: "[פרסל] נחשב אחד המלחינים האנגלים הגדולים; אף מלחין אנגלי ילידי לא התקרב לפרסומו עד לאדוורד אלגר". המילה "ילידי" רומזת כמובן להנדל, שחי את רוב חייו באנגליה, אך הגיע אליה רק בהיותו בן 27. את הנדל האנגלים מכנים "מלחין בארוק בריטי יליד גרמניה". הצגתו בראש וראשונה כמלחין בארוק עושה צדק עם הקוסמופוליטיות של הנדל, שנוлд בצפון-גרמניה, למד בעיר החופשית המבורג והשתלם באיטליה טרם התיישבותו בלונדון. פתיחותו איננה ביוגראפית בלבד, אלא גם אתית: יצירותיו הדתיות ממוקדות פחות בפן הליטורגי ויותר בחזון ההומניסטי, וכך גם היצירה שלפנינו.

האודה של הנדל מאוחרת מזו של פרסל ביותר מ-50 שנה וכמרחק הזה בינה לבין שירו של המשורר ג'ון דריידן (1631-1700) שנטל

איך מבטאים Cecilia?

בלטינית של זמן חייה נכתב שמה Caecilia ובוטא קרוב לוודאי קִיקִילִיה. היום מבטאים את שמה אחרת בשפות שונות: באיטלקית - צ'ציליה, בגרמנית - צְציליה, בצרפתית - סְסיל, ברוסית - קיקיליה ובאנגלית ובספרדית - סְסיליה. האקדמיה הוותיקה למוסיקה ברומא, שהוקמה בשנת 1585 לכבוד פטרונית המוסיקה, נקראת כמובן אקדמיית סנטה צ'ציליה, אך כיוון ששתי האודות נכתבו בידי אנגלים, זמרינו ישירו "ססיליה".

לו הנדל כטקסט. השיר מתאים מאין כמותו להיות ליצירה מוסיקלית אך גם תיאטרלית: בשבחו את הרמוניית היקום ואת חיקויה בידי בני אדם דריידן מאפשר להנדל להציג את יכולותיו בתזמור ובשימוש בסולנים מקהלה-תזמורת. מלבד זאת השיר בנוי כלברית - אחרי בית הגותי יש בית דרמטי ואחריו בית לירי. כמובן הוא נע בין האישי לבין הקוסמי, כך שהאופראיות טבועה בו מלכתחילה. והנדל הפיק מן המצע הזה את המיטב:

האוברטורה (1) מתחילה חגיגית, בנצלה את רוב התזמורת, ממשיכה בפונה בכלי הקשת עם קריאות ביניים של האבובים (המטרימה את הדרמה שתתואר במילים) ומסתיימת במינואט נעים.

כל הרציטטיבים באודה מלודיים וכך גם **הרציטטיב הראשון** (2), המסביר כיצד צמח הטבע מן ההרמוניה הקוסמית (ראו השיר בעמוד הבא). הטנור מלאה בתחילה על ידי הקונטינאו ואחר כך על ידי התזמורת כולה בקטע שהדרמטיות שלו הולכת ונבנית.

לשירת המקהלה (3) קודמת אקדמת אלגרטו. המעבר מן העוצמה המתכתית של אנסמבל הכינורות אל רכותו של אנסמבל קולות האנוש מדגימה יפה את המסופר: על הרמוניה בין-קולית מדובר, אך גם על כוח מסדר ומניע ומציב גבולות. בהסתיים הקטע המושר ב"האדם" הוא שב אל הטוניקה ואז שב האלגרטו התזמורתי

וחותם. המספר סיפר והמוסיקה הדגימה ועכשיו תור האישה להביא קטע לירי, המתפעם מיכולות המוסיקה.

לאריית הסופרן (4) הנדל מקדים נגינת צ'לו, הכלי המיטבי להדגמת שירה, ובשירתו הצ'לו גורף את התזמורת ומצטרף לסופרן משזו מתחילה לשיר את "שירו". בכל פעם שמילים "נופלות" מופיעות, כגון fell או quell, המנגינה שוקעת. כשהסופרן שרה raise היא מרקיעה מעלה (ובפעם האחרונה בבית - בתוספת מליסימה* מרשימה, ולא האחרונה ביצירה). גם כאן אחרי גמר השירה הצ'לו מאלתו ומדגים את שזומר.

שרנו די. הגיע הזמן לדרמה. מוזיאון קטן של כלי נגינה זימן דריידן להנדל וזה עוטף כל אחד מהם במוסיקה היאה לו: החצוצרה והתופים ראשונים. מפתחת בית 5 כבר ברור שתפרוץ מלחמה: התזמורת מדגימה מה שיספרו **הטנור והמקהלה** מיד - את הדחיפות, את הריצה, את היראה. ובסיומה של השירה, **מרש** (6) מצעיד את הכוחות, ריקודי יש לומר ודי אופטימי.

הגיע תור החליל והנבל. הנדל מרשה למילים להכתוב לו הן את בחירת הכלים והן את גובה הצלילים. חליל ונבל (או לאוטה) מקדימים **לסופרן** (7) הקדמה לירית ואחרי כלות שירתה מאלתרים זה מול זה חתימה.

מליסמות **בשירת הטנור** (8) ומרוצה דחופה על המיתרים מציגים את חבלי האוהבים, קנאתם ועלבונם כמתואר בשירת הכינור.

של קל וחומר: לא אורפאוס המיתולוגי הוא גדול המשוררים, כי אם ססיליה הנוצרית שלנו: המתח המוסיקלי באקדמה לרציטיביב (11), שירת המענה הכנסייתית בין הסופרן **למקהלה** (12) והפוגה המתפרצת אחרי הלה הגבוה והאינסופי של הסופרן, הופכים את סיום האודה לאקסטזה, המייתרת תיאורים מילוליים.

*ראו הערת השוליים השלישית בעמוד פרסל.

אריית הסופרן הבאה (10) נמרצת: אורפאוס מרתק את חיות הבר ועוקר עצים לצלילי ה"הורנפיפ", ריקוד שהנדל משתמש בו לעתים וכן פרסל בזמנו והינדמית אחר כך. המחול מיוחס למלחים והקטע הוא מעין הפוגה דרמטית לפני השיא הפואטי והמוסיקלי.

למרבה הפלא פישוברן-פרסל, בבואם לשבח את הקדושה הנוצרייה, פנו אל אפולו והאולימפוס. אך הנדל קיבל מידי דריידן סיום

את המליסמות המרשימות ביותר הלביש הנדל על המילים "קנאה", "כאב" ו"רום ערגה" ואת "היפה שנפשה קרה" הוא מתאר בצליל מתמשך ובלתי משתנה.

באריית הסופרן (9) יש אירוניה דרמטית: המילים אומרות שאי אפשר לחקות את העוגב האלוהי, אך מה המוסיקה עושה? מחקה, ובהצלחה מרשימה, והעוגב מזמן גם הוא לאלתר בסיום, להדגים את הפרדוקס שתואר.

4. Aria (soprano)

What passion
Cannot MUSIC raise and quell?
When Jubal struck the chorded shell,
His list'ning brethren stood around,
And wond'ring on their faces fell,
To worship that celestial sound!
Less than a God they thought there
Could not dwell
Within the hollow of that shell,
That spoke so sweetly and so well.
What passion cannot MUSIC
Raise and quell?

5. Aria (tenor) and chorus

The TRUMPET's loud clangor
Excites us to arms,
With shrill notes of anger
And mortal alarms,
The double-double-double beat,
Of the thund'ring DRUM,
Cries, 'hark! the foes come!
Charge, charge! 'tis too late to retreat!'

6. March

7. Aria (soprano)

The soft complaining FLUTE,
In dying notes discovers
The woes of hopeless lovers,
Whose dirge is whisper'd
By the warbling LUTE.

גאורג פרידריך הנדל:
שיר לכבוד יום ססיליה
הקדושה 1739
שיר מאת ג'ון דריידן
עברית: בני הנדל

1. אוברטורה:
לרגטו וסטקאטו - אלגרו - מינואוט

2. רצ'טטיב (טנור)
מהרמוניה,
מהרמוניה שמימית
קיום ה'קיום נתהנה.
בהיות הטבע עדין
ערמת אטומים רוטטים
ולא יכול את ראשו לשאת,
מאי-על
נשמע שיר רך:
"קיום, הוי ית יותר ממת!"
אז כל קר וכל חם,
כל יבש וכל לח
בתורם לעמדוניהם זנקו
לכח הקול מציתים.

3. מקהלה
מהרמוניה,
מהרמוניה שמימית
קיום ה'קיום נתהנה.
מהרמוניה להרמוניה,
על סלם התים
העולם התקדם,
עד אשר המנעד נחתם באדם.

George Frideric Handel:
Ode for St. Cecilia's Day
1739

Poem by John Dryden

1. Overture: Larghetto e staccato -
allegro - minuet

2. Recitative (Tenor)

From Harmony,
From heav'nly Harmony,
This universal frame began.
When Nature, underneath a heap
Of jarring atoms lay,
And could not heave her head,
The tuneful Voice
Was heard from high,
'Arise, ye more than dead!'
Then cold and hot,
And moist and dry,
In order to their stations leap
And Music's pow'r obey!

3. Chorus

From Harmony,
From heav'nly Harmony,
This universal frame began.
From Harmony to Harmony,
Through all the compass
Of the notes it ran,
The diapason closing full in Man.

4. אריה (סופרן)

איזה רגש במוסיקה
לא נעור, לא נגף?
כאשר פרט יובל על מיתרי העוגב,
עמדו סביבו כל אחיו מקשיבים,
וביראה נפל כל איש על פניו,
לסגד לצלילים הנשגבים:
הם דמו בלבם
כי מצא לו מושב
אלה נוגן בחלל העוגב,
כה מתוק הזמרו צליליו.
איזה רגש במוסיקה
לא נעור, לא נגף?

5. אריה (טנור) ומקהלה

בהכריו חצוצרה
חיש נאחו חרבותינו,
בצרימות של אימה
היא תזעיק לבותינו.
בתפיפה דחופה,
הולם תף הסער:
"הספיתו! הספיתו! אויב כבר בשער!
קדמיה! אין זמן! זאת שעת התקפה!"

6. מרש

7. אריה (סופרן)

צליל ילל ענג של חליל,
מגלה בגסיסת תוים
דעיכת תקות אוהבים;
קנינתם ילחש הנבל
במפלים של צליל.

8. Aria (tenor):

Sharp VIOLINS proclaim
Their jealous pangs and desperation,
Fury, frantic indignation,
Depth of pains, and height of passion,
For the fair disdainful dame.

9. Aria (soprano)

But oh! what art can teach,
What human voice can reach,
The sacred ORGAN's praise?
Notes inspiring holy love,
Notes that wing their heavenly ways
To join the choirs above.

10. Aria (soprano)

Orpheus could lead the savage race,
And trees uprooted left their place
Sequacious of the LYRE;

11. Recitative (soprano)

But bright CECILIA rais'd the wonder high'r:
When to her ORGAN vocal breath was given
An Angel heard, and straight appeared –
Mistaking earth for heaven.

12. Grand Chorus with (soprano)

As from the pow'r of sacred lays
The spheres began to move;
And sung the great Creator's praise
To all the Blest above;
So when the last and dreadful hour
This crumbling pageant shall devour,
The TRUMPET shall be heard on high,
Chorus: The dead shall live, the living die,
And MUSIC shall untune the sky

8. אריה (טנור)

פנורות חריפי שירה
מזמרים את קנאת האוהב,
את זעם עלבוננו הצורב,
את עמק כאבו, את רום הערגה,
ליפה שנפשה קרה.

9. אריה (סופרן)

איזו אפנות תוכל להורות,
איזה קול אנוש יוכל לדמות
תשבחות של עוגב מרומים?
צלילים האומרים תהלה,
צלילים שאל על ממריאים
לחזק מקהלות תפלה.

10. אריה (סופרן)

אורפאוס רתק חיות בר
ושרשי אילנות עקר,
כשהחל עלי נבל לפרט;

11. רציטיב (סופרן)

אך ססיליה הגדילה עשות:
כאשר עוגבה השמיעה,
מלאך נדהם הופיע -
בחושבו כי הארץ רקיע.

12. מקהלה וסופרן

נראה כי עצם זה הקול
מעגלי חלל הניע,
ואת שבחי בורא הכל
לצבא מרום השמיע.
על כן בבוא אותה השעה
שבה יגוע זה המופע,
חצוצרה ברום תריע...
מקהלה: ...מתים תעיר, חיים תכניע
והמוסיקה תפרע את הרקיע!

Ode to Santa Cecilia

SEASON
29
2012
2013

Avner Biron conductor
Nathan Vale tenor (UK)
Elinor Rolfe-Johnson soprano (UK)
Shimrit Tsiporen soprano
Sigal Haviv alto
Guy Pelc bariton
The New Israeli Vocal Ensemble
Music Director: **Yuval Ben Ozer**

- **Joseph Haydn** (1732-1809)
Symphony No. 49 (La passione)
in F minor
- **Henry Purcell** (1659-1695)
Ode for St. Cecilia's Day
"Welcome to all the pleasures"
(Poem by Christopher Fishburn)

Intermission

- **George Frideric Handel**
(1685-1759)
Ode for St. Cecilia's Day
(Poem by John Dryden)

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art

Friday, December 28 2012 at 13:00

Saturday, December 29 2012 at 20:00

Sunday, December 30 2012 at 20:30

Saturday, January 5 2013 at 20:00 (small mixed series)

Jerusalem / Henry Crown Hall

Tuesday, January 1 2013 at 20:00

Haifa / Rappaport Hall

Wednesday, January 2 2013 at 20:00

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Composer in Residence: **Josef Bardanashvili**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Arnold Kobiliansky*
Natalie Sher*
Carmela Leiman**
Michael Boyaner
Pavel Galaganov
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Étienne Meneri*
Eduard Reznik**
Michael Kontsevich
Zina Levin
Keren Lipker

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Andrei Shapelnikov
Michael Yavker

Cello

Yefim Eisenstadt*
Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**

Bass

Dmitri Rozenzweig*
Genadi Litvin

Flute

Esti Rofé*

Oboe
Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*
Adrian Aroyo Solis

Trumpet

Marat Gurevich

Guest musicians: Denice Djerassi, violin; Dima Levitas/ Yuval Shapira, trumpet; Karen Phenpimon Zehavi, timpani; Iris Globerson Hirsch, harpsichord & organ

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Prof. Ruth Arnon*, Chairman
Jacob Aizner*
Dr. Hanan Alon
Shimshon Arad

Prof. Avi Ben Basat
Robert Drake
Izaak Elron*
Eli Eyal

Prof. Menachem Fisch*
Prof. Benny Geiger*
Yair Green*
Prof. Moshe Hadani*

Prof. Uri Karshon
Nissim Levy
Gabi Rosenberg
Baruch Shalev*

Moshe Vidman*
Sara Zelkind

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira
Administrative Manager: Michael Kontsevich
Producer and Librarian: Abigail Sandler

Marketing Managers:
Tamar Umansky (on leave), Ittai Shickman
Sales: Dagan Feder

Secretary: Claire Yinon
Stage Manager: Valery Aksyonov
Legal Advisor: Adv. Ami Folman
Accountant: Sarit Yitshaki

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
The Marc Rich Foundation | and by the generous support of various donors.

SEASON 29 2012
2013

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

ODE TO SANTA CECILIA